

ved Anvendelse af de givne Bevillinger ikke at præjudicere Fremtiden. Særlig vilde jeg anse det for meget uheldigt, hvis der skulde ske nogen Forhøjeelse af det af mig tidligere omtalte, nu gjældende Maximum for det Bidrag, der af Statskassen kan ydes fattige Høffcolelever; thi det anser jeg uregelmæssigt for Noget, der absolut maa slaas fast, at, for at Statskassen skal yde saadant Tilskud, maa det fordres, at der ydes et tilfredsstillende Bidrag fra den Paagældendes egen Side eller fra andre Private, som han kan formaa til at hjælpe sig. Det er kun disse to Poster i det foreliggende Finanslovsforslag, som jeg har villet omtale. Der er ganske vist mange andre Poster, som jeg kunde ønske anderledes, men det kan jo aabenbart kun undtagelsesvis være nødvendigt, naar man ikke tænker paa at stille bestemte Endringsforslag, at gøre Reservationer med Hensyn til saadanne Poster i en Finanslov, som man et andet Aar kunde ønske forandrede. Bevillingerne ere jo altid, det maa til enhver Tid bestemte fastholdes, kun for et enkelt Aar.

Taleren: Som den ærede sidste Taler bemærkede, er det jo nu 6 Maanedre siden, at dette Lovforslag indkom i Folkethinget. Det har i al den Tid været Gjenstand for Folkethingets omhyggelige Arbejde og Behandling i et saadant Maal, at det synes at have opslugt Folkethingets hele øvrige Arbejdssevne, saaledes at mangfoldige vigtige Lovforslag, som ere forelagte af Regjeringen endog strax ved Sessiónsens Begyndelse, ikke endnu ere blevne behandlede. Lovforslaget kommer nu henimod Høsten ind til os, fra Nøgles Side vistnok med Frygt for og fra Andres Side med Forventning om, at Landstinget nu skulde være saa træt og kjed af denne Sessió — hvis Langvarighed og Befokning som sædvanlig har staaet i omvendt Forhold til den Nytte, som den har bragt Landet og Folket — at det, saaledes som det pleier, skulde lade dette Lovforslag glide igjennem med alle de Mangler, som vi erkjende, at det har, som sædvanlig trøstende sig med, at næste Gang vil det blive meget bedre, og med en Udtalelse — saaledes som det skete sidst — fra et eller andet indflydelsesrigt Medlem om, at denne Tilstand, som har været altfor længe, kan umuligt være længere, den maa vi sætte en Stopper for; dertil raabes der da: Hør! og saa er Finanslovens Behandling dermed færdig. Jeg tror, at for hver Gang, man tager Sagen paa denne Maade, styrker man den Ansuelse i det andet

Thing, at dette alene eller i alt Fald alene i Forening med Regjeringen er eneraadigt over, hvorledes Finansloven skal se ud, og at det er en Sag, som egentlig ikke vedkommer Landstinget. Dette maa da medføre, at der ikke vil være nogen særdeles Grund for det andet Thing til at komme bort fra den Bane saaledes i det sidste Dieblif af Sessiónen at sende Finansloven herind. Det blev derfor af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Nellemann) og af det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) i Sessiónen 1874—75 — det var den minderværdige Sessió, hvor Landstinget omsider erobrede „Helgoland“, og hvor vi bandede Veien for den nuværende høje Regjering — indskærpet Landstinget, at man burde gjøre det til Regel at gjøre det Ansvar, som man havde for Finanslovens Indhold, gjældende i hver Sessió, at man burde tage Finansloven under Behandling og foretage de Endringer deri, som efter Landstingets Ansuelse vare nødvendige og ønskelige. Derved mentes det — og som jeg tror med god Føie —, at man vilde bidrage til en hurtigere Fremme af Finansloven i det andet Thing, en hurtigere Slutning af Sessiónen og et mere intensivt Arbejde i begge Thing. Jeg skal altsaa ikke udvikle dette videre, men blot henvisse til de to ærede Medlemmers Foredrag i den nævnte Sessió. Nu er Tiden, forekommer det mig, meget heldig for Landstinget til at gjøre sin Indflydelse paa Finansloven gjældende, thi for det Første er det jo sandsynligt, at denne Sessió neppe vil blive sluttet førend længere hen i Sommeren, naar de Valg, som endnu ikke ere afgjorte i det andet Thing, have været Gjenstand for Afgjørelse, hvilket vel neppe vil ske førend saadan hen i Midtommers Tid, naar Nætterne ere lyse og Belfiskeriet er i fuld Gang.

Den fungerende Formand. Det ærede Medlem vilde maasse med Hensyn til Sager, som i den Grad vedkomme særlig det andet Thing, være lidt mere tilbageholden.

Taleren: Ja, jeg er strax færdig. Og dernæst har jo Regjeringen ved den Bevillingslov, som nu er vedtagen, bortryddet Hindringen for en længere Forhandling, idet jo herefter det foreliggende Lovforslags Vedtagelse i alt Fald kan udstrækkes til den 15de Juni, saa at der vistnok ikke vil mangle Tid til at foretage de enkelte Endringer i Finanslovsforslaget, hvortil Lands-